

либерална партија отъ създаването ѝ и до революцията — не ни занимава послѣдния ѝ животъ —, не можеше да надскокне интереситъ на сръбската буржуазия, за да обхване и тие на българската революция. Тя дѣйствиуваше, както цѣлата сръбска държава, отъ гледището на личнитъ си интереси, отъ интереситъ на сръбската династия и държава. Но Каравеловъ, по

Код мене је био Ценович, и после тога Джока Влајкович, који је и на Цетину бијо. Отуда је добру наду понео. Писау ми је да пишем Брачану, но ја мислим да чете се ви болше мочи усмено с њим договорити, него ја преко писма. Ако за добро надете, упознајте и Перу Матановича са Брачаном.

Влајкович ми пише да сте били с њим у Београду, после његовог доласна са Цетинъа, и као да сте ви са Ценовичем у заваду дошли. Незнам шта би томе узрок бити могао.

Ценович ми је говоријо, да сад неби било угодно време и због тога, што би се држало да је Русија подпалила рат. Ја пак мислим, да се то сад неби могло држати, кад се зна да је Русија у неком, мо и неискреном пријатељству са Портом. Но нека држи ко шта хоче, ми неби требало да због тога оклевамо, што че неко и неко у Европи држати да је то Руски посао. Наши непријатељи увек че го тако изнашати, ма да су и уверени да није тако. То им у рагун иде. Ми не треба да се на то обзиремо ни од тога зазиремо. Русија нече смети турчину држати страну противу нашег народа. Дакле гледајте шта чете. Крајне је време.

Матанович мисли да би добро било, да ви Бугари примите једно десетак Црногораца у вашу војску, једно, да народу свеза наша очевидна буде, друго они би доста охрабрењу придонели, а ако ви хочете, нека и десетак Бугара помешају се между Црногорце и Херцеговце.

Недајте се од Србску владе за нос вучи. Као да су Ценовича умекшали, тако ми се чинило из његовог разговора.

Што се мене тиче, ја чу бити на мети.

Поздрављајучи вас остајем

Ваш искрени пријатељ

Светозар Милетич.

у Вацу, у затвору 7/19. Јун. 1871.

Р. S. Матанович стоји на челу Црногораца и Херцеговаца, који нече дуже да чекају и који хоче да бој отпочну.